

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **F. P.** pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2012 v Bratislave dovolanie obvineného F. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 18. októbra 2011, sp. zn. 1 To 69/2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **F. P.**
s a o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 30. apríla 2009, sp. zn. 28 T 90/2007, bol obvinený F. P. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22. augusta 2006 v čase asi o 17,00 hod. v kuchyni rodinného domu v Č. – M., časť M. č. X., po predchádzajúcej vzájomnej hádke udrel jedenkrát do oblasti hlavy dreveným lopárom svoju manželku V. P., čím jej spôsobil krvácajúcu tržno-zmliaždenú 4 cm dlhú ranu čela vpravo a v úmysle ju usmrtiť ju jedenkrát bodol kuchynským nožom s dĺžkou čepele 16 cm do pravej strany krku a tlakom a ťahom jej spôsobil 3,5 cm hlbokú perforačnú bodnú ranu s výpichom a s úplným preťatím kývača hlavy, dvojtretinovým poškodením vonkajšej hrdlovej žily vpravo, s prerezaním prednej, čiastočne aj bočnej strany priedušnice

pod štítnou chrupavkou, ktoré priamo ohrozovali život poškodenej, ktorá ďalej utrpela aj drobné povrchové rezné ranky na prednej strane krku, ľavom pleci a ľavom ramene, pomliaždenie horného viečka pravej očné s krvným výronom a reznú ranu v medziprstovom priestore pravej ruky, ktoré poranenia si vyžadovali práceneschopnosť v trvaní 5 týždňov s dobou liečenia v trvaní 6 týždňov.

Okresný súd Žilina (ďalej len okresný súd) za to obvineného F. P. odsúdil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ho súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu okresný súd uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu okresný súd uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom týždni osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka, okresného súdu v mieste svojho pobytu. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) mu uložil povinnosť nahradiť poškodenej V. P., nar. X., trvale bytom Č. – M. č. X., škodu vo výške 2.381,66 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd odkázal poškodenú V. P. so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie tak obvinený F. P. proti výroku o vine a treste, ako aj prokurátor okresnej prokuratúry, ktorého odvolanie smerovalo proti výroku o treste.

O podaných odvolaniach rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej len krajský súd) rozsudkom z 2. júla 2009, sp. zn. 1 To 69/2009, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Žilina z 30. apríla 2009, sp. zn. 28 T 90/2007 v časti – vo výroku o treste a výroku o ochrannom opatrení a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného F. P. krajský súd odsúdil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ho krajský súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu krajský súd uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. mu ďalej uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom týždni osobne

sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu. Odvolanie obvineného F. P. krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Okresnému súdu bolo 4. júna 2012 doručené dovolanie obvineného F. P., ktoré podal prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. Zdenky Sýkorovej. Dovolanie smeruje proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu a obvinený F. P. v ňom uplatňuje dovolacie dôvody podľa ust. § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k obom uplatneným dôvodom dovolania potom spoločne argumentuje tým, že trest odňatia slobody, ktorý mu uložil krajský súd vo výmere dvadsať rokov je neprimerane prísny. Závery krajského súdu o absencii podmienok pre použitie ust. § 39 Tr. zák. nie sú správne, naopak podľa jeho názoru boli všetky zákonné podmienky pre použitie ust. § 39 Tr. zák. v danom prípade jednoznačne splnené. V ďalšej časti dovolania obvinený F. P. podrobne konkretizuje skutočnosti, ktoré odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody s použitím ust. § 39 Tr. zák. Je presvedčený, že krajský súd svojim postupom porušil zákon v jeho neprospech práve v ust. § 39 Tr. zák.

S poukazom na to obvinený F. P. v petite dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky „zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Žiline v časti čo do výšky uloženého trestu dvadsať rokov odňatia slobody a aby vrátil vec Krajskému súdu v Žiline na nové konanie a rozhodnutie tak, aby mu bol trest mimoriadne znížený na dobu 8 rokov nepodmienečne s použitím § 39 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. so zaradením na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia s uložením ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. na jeden rok.“

Spisový materiál okresného súdu spolu s dovolaním obvineného F. P. bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie 18. októbra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie obvineného ako aj predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný

prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. V dovolaní sa musí uviesť dôvod dovolania podľa § 371.

Obvinený F. P. uplatnil v dovolaní dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h/ a písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov. Predstavuje výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie nie je určené k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa a dovolací súd nemôže tieto zistenia meniť ani dopĺňať. Z vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Obvinený F. P. naplnenie oboch ním uplatnených dôvodov dovolania vidí v tom, že mu krajský súd neuložil trest odňatia slobody s použitím § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, hoci podľa jeho názoru na to boli splnené všetky zákonné podmienky. Takýmto postupom mal krajský súd porušiť zákon v ust. § 39 Tr. zák. v jeho neprospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v minulosti už viackrát zaoberal otázkou, či nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody naplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Keďže v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu ohľadom tejto otázky dochádzalo k rozdielnym výkladom zákona, trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaujalo k tejto otázke stanovisko, podľa ktorého hmotnoprávne ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu sa svojou povahou a významom primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť „pod nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedených ustanovení a trest vymeral v rámci

nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Citované stanovisko bolo prijaté na zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konanom 14. júna 2010 pod sp. zn. Tpj 46/2010 a bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 1/2011 pod poradovým číslom 5.

Ak teda obvinený F. P. celú svoju dovoláciu argumentáciu postavil iba na námietke nepoužitia ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pri ukladaní trestu za spáchaný trestný čin, potom v zmysle vyššie citovaného stanoviska je evidentné, že jeho dovolacia námietka obsahovo nenapĺňa žiaden dôvod dovolania.

Pritom ale platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, teda ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Čo sa týka samotnej právnej kvalifikácie skutku ako obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., dovolací súd konštatuje, že táto zodpovedá stavu veci a zákonu. Len pre úplnosť treba uviesť, že okresný súd vo výroku v rámci právnej kvalifikácie neuviedol všetky použité hmotnoprávne ustanovenia, keď nepoukázal aj na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., podľa ktorého chránenou osobou sa rozumie blízka osoba a na ust. § 127 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie ...manžel(ka)... Ide o formálne pochybenie, ktoré na správnosti právnej kvalifikácie skutku nič nemení a dovolacím súdom je spomenuté len z dôvodu, aby sa tejto nepresnosti okresný súd v budúcnosti vyvaroval.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že v trestnej veci obvineného F. P. nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného F. P. s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová